

rekoč mlačni in nimajo nobenega vpliva na širši svet. Studenca zadnje vrste nahajamo tudi na našem ozemlju, drugega blizu drugega, zapadno od Holmca, na katerem se sveti cerkvena Matere božje. Njiju voda je čista in pitna ter je za navadno rabo. Ker sta vodnjaka jako globoka, ni mōči raziskovati žil, in mogoče je, da se jih meša več raznovrstnih, katere morda slabé silo jedne žile. Gledé na to, kar smo povedali o drugih slátinah, v tem kraji ni pričakovati studenca posebne imenitosti.

Pozimi.

Snéžec beli pada
Na goró, poljé,
Pada méni žalost
V prsi in srcé.

Rože so odcvèle,
Ptičev spev molčí,
Ljubljenca že k méni
Dolgo bilo ní . . .

Kaj ljubezen tudi
Zimski čas pozná?
Cvetje, petje, sreča
Odbeží srcá?

Pada vsako leto
Snéžec na poljé —
Srecu pride zima,
Kdáj — to se ne vé! . . .

y.

Snegu.

Le mēti, mēti, beli sneg,
Zamēti dól, zamēti breg.

Sinoči šel sem k ljubi v vás,
Za sabo v snegu puščal gáz.

Stikále bodo zdaj glavé
Ženice mláde in staré:

»Pod oknom gledí je gazí,
Od kod, od kod ta sléd drží?«

Zatorej mēti, beli sneg,
Zamēti stēzo, dól in breg!

Zorán.

